

Prishtinë, më 2 mars 2017
Nr. ref.:RK 1045/17

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI102/16

Parashtrues

Shefqet Berisha

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 50/2016, të 4 prillit 2016

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Shefqet Berisha (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës) nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Rev. nr. 50/2016, të 4 prillit 2016, në lidhje me Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 401/2014, të 26 tetorit 2015 dhe Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë, C. nr. 162/09, të 29 tetorit 2013.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar të Gjykatës Supreme, Rev. nr. 50/2016, të 4 prillit 2016.
4. Parashtruesi i kérkesës pretendon shkeljen e nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenit 22.2 [Zbatimi i drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkomëtare] dhe nenit 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: Konventa).
5. Parashtruesi i kérkesës kërkon vënien e masës së përkohshme dhe ndalimin e ekzekutimit të vendimeve të kontestuara të Gjykatës Supreme, të Gjykatës së Apelit dhe të Gjykatës Themelore në Prishtinë.

Baza juridike

6. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës dhe në nenet 27, 47 dhe 48 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji), si dhe rregullat 55 dhe 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

7. Më 4 gusht 2016, parashtruesi i kérkesës dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjkata).
8. Më 19 shtator 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Bekim Sejdiu gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrties, të përbërë nga gjyqtarët: Almiro Rodrigues (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Ivan Čukalović (gjyqtarë).
9. Më 10 nëntor 2016, Gjkata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kérkesës dhe një kopje të kérkesës ia dërgoi Gjykatës Supreme.
10. Më 14 dhjetor 2016, Kolegji shqyrties shqyrtoi raportin e gjyqtarit rapportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve

11. Më 29 tetor 2013, Gjykata Themelore në Prishtinë me Aktgjykimin C. nr. 162/09, aprovoi kërkesëpadinë e paditësit KSH dhe detyroi parashtruesin e kërkesës që paditësit t'ia paguaj huan e papaguar.

12. Gjykata Themelore në Prishtinë përcaktoi si në vijim:

"I. APROVOHET kërkesëpadia e paditësit Komjet Shala nga Peja, dhe DETYROHET i padituri Shefqet Berisha nga Prishtina që në emër të borxhit nga marrëveshja mbi huan e pa paguar t'i paguaj paditësit shumën prej 17.500 euro, me kamatë në lartësi prej 3.5% të cilën e paguajnë bankat në mjetet e afatizuara për një vit, pa destinim të caktuar duke filluar nga data e ushtrimit të padisë, datë 02.02.2009, të gjitha këto në afat prej 15 ditësh nga dita e nxjerrjes së aktgjykimit nën kërcënim të përmbarimit me dhunë.

II. Detyrohet i padituri që paditësit t'ia kompensoj shpenzimet e procedurës dhe atë në shumë prej 568 euro, në afat prej 15 ditësh nga dita e marrjes se aktgjykimit nën kërcënim të përmbarimit me dhunë".

13. Parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave procedurale, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, duke propozuar që aktgjykimi i goditur të prishet dhe lënda të kthehet në rigjykim.

14. Më 26 tetor 2015, Gjykata e Apelit me Aktgjykimin CA. nr. 401/2014, refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit dhe vërtetoi aktgjykimin e Gjykatës Themelore. Gjykata e Apelit vërtetoi se, bazuar në deklaratat e dëshmitarëve parashtruesi i kërkesës i kishte borxh paditësit shumën prej 17,500 euro, se kërkesëpadia e paditësit nuk ishte parashkruar, sepse bazuar në deklaratat e dëshmitarëve parashtruesi i kërkesës kishte pranuar vazhdimin e afatit të borxhit; kurse pretendimet tjera nuk i arsyetoj posaçërisht, sepse konsideroi se ato pretendime nuk vënë në dyshim rregullsinë e vendimit të Gjykatës Themelore.

15. Më 23 nëntor 2015, parashtruesi e paraqiti kërkesën për revizion në Gjykatën Supreme për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave procedurale, zbatimit të gabuar të së drejtës materiale dhe vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike. Parashtruesi i kërkesës kryesisht u ankua: (i) se Gjykata Themelore nuk kishte pranuar propozimin e tij për dëgjimin e një dëshmitari të rëndësishëm, (ii) legjitimiteti dhe identiteti i palës paditësse nuk ishte përcaktuar me saktësi dhe se nuk dihet identiteti i tij, (iii) kërkesëpadia e palës paditëse ishte parashkruar dhe se (iv) vendimet e gjykatave të instancës së ulët nuk janë të arsyetuara sepse nuk përbajnjë arsyë të qarta për faktet vendimtare.

16. Më 4 prill 2016, Gjykata Supreme me Aktgjykimin Rev. nr. 50/2016, refuzoi të pabazuar revizionin e parashtruesit duke vërtetuar detyrimin e tij ndaj paditësit dhe ndryshoi vendimet e gjykatave të instancës më të ulët vetëm përsa i përket kamatës.

17. Pjesa relevante e Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, përcakton:

“Në procedurë të zhvilluar nuk ka shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182.2 pika (n) të LPK-së, në të cilën i padituri thirret në revizion, pasi që aktgjykimet e gjykatave të instancës më të ulët përbajnjë arsyet e qarta dhe të plota për faktet vendimtare, dispozitivi i aktgjykimeve është i qartë dhe i plotë për faktet vendimtare dhe se nuk është në kundërshtim me arsyet e dhëna dhe me provat e administruara dhe se me aktgjykimin e goditur janë vlerësuar të gjitha pretendimet ankimore të paditurit të cilat janë me rëndësi për vendosjen në këtë çështje juridike.

Thëni e revizionit mbi zbatimin e gabuar të së drejtës materiale, nuk janë të bazuara. Në bazë të gjendjes së vërtetuar faktike është konstatuar se i padituri i ka borxh paditësit shumën prej 35.000 DM, e cila është konvertuar në 17.500 €. Borxhi rrjedh nga raporti juridik i kontratës mbi huan, ku paditësi në emër të huas ia ka dhënë të paditurit shumën prej 35.000 DM. Në bazë të marrëveshjes mbi huan në vitin 1999, i padituri ka qenë i detyruar që shumën e huas t'ia kthejë paditësit gjer më 31.12.2002, e që ky afat është zgjatur gjer më 31.12.2008, dhe se pas këtij afati i padituri nuk ia ka kthyer borxin paditësit. Ekzistimi i raportit juridik të kontratës mbi huan në mes të ndërgjyqësve është vërtetuar nga deklaratat e dëshmitarëve te dëgjuar Islam Jahjaga, Abaz Berisha dhe Selman Berisha.

Në bazë të gjendjes së vërtetuar faktike, sipas vlerësimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, në vendosje në këtë çështje juridike në mënyrë të drejtë është aplikuar e drejta materiale, ku është konstatuar se ndërgjyqësit kanë qenë në marrëdhënie detyrimi nga kontrata mbi huan, në bazë të nenit 557 të Ligjit mbi marrëdhëni të detyrimeve (Gazeta zyrtare e RSFJ nr.29/1978) e cila ka qenë e aplikueshme kur është krijuar raporti juridik. I padituri si huamarrës në bazë të nenit 562 të LMD-së, ka qenë i obliguar që në afatin e kontraktuar ta kthejë huan, dhe se afati për kthimin e huas, sipas marrëveshjes në mes të ndërgjyqësve, në fillim ka qenë gjer më 31.12.2002 e që më vonë është shtyrë për 31.12.2008, dhe se pas këtij afati i padituri nuk e ka përbushur detyrimin nga kjo kontratë. Paditësi si kreditor ka të drejtë të kërkojë që i padituri si debitor të përbushë detyrimin nga kontrata mbi huan në kuptim të nenit 262.1 të LMD-së.

Thëni e revizionit se gjykata e shkallës së parë nuk ka pranuar ta dëgjojë dëshmitarin Ismet Ali Sopi, imamin e xhamisë "Sofalia" në Prishtinë, janë të pabazuara, nga arsyja se gjykata e shkallës së parë ka vlerësuar se propozimi për dëgjimin e dëshmitarit në fjalë është irelevante për vendosje në këtë çështje juridike. Thëni e revizionit se dëshmitarët e dëgjuar nuk janë deklaruar për faktet relevante për vendosje në këtë çështje juridike, nuk qëndrojnë, ngase gjykata e shkallës së parë ka dëgjuar dëshmitarët në rrethana që kanë të bëjnë se a ka ekzistuar raporti juridik nga kontrata mbi huan në mes të palëve ndërgjyqëse, i cili fakti ka qenë relevant për vendosje të drejtë në këtë çështje juridike, nga arsyja se palët ndërgjyqës kanë lidhur kontratë verbale mbi huan.

I padituri në revizion konteston faktin e legjitimitetit dhe identitetit të palës së paditur, duke theksuar se paditësi përvëç identitetit Komjet Shala, ka identitet si Andreas Carsten Robert Shëarz, si shtetas gjerman. Mirëpo, në procesverbalin e shqyrtimit gjyqësor pranë gjykatës së shkallës së parë me 19.4.2013, gjykata ka bërë identifikimin e paditësit në bazë të pasaportës nr. K000432720 dhe se në këtë shqyrtim ka qenë prezent personalisht i padituri dhe i autorizuari i tij Hasan Rexha, të cilët nuk kanë pasur vërejtje në identitetin e paditësit si dhe në shqyrtimet e mëvonshme, prandaj, nuk qëndrojnë thëniet e revizionit se nuk është bërë identifikimi i palës paditëse.

Gjykata e shkallës së parë drejt ka zbatuar dispozitat materiale kur ka vlerësuar se nuk ka parashkrim të kërkesës së paditësit, në kuptim të nenit 361.1 të LMD-së, për shkak se kemi ndërprerje të parashkrimit të kërkesës në bazë të nenit 387 dhe nenit 392 të LMD-së dhe se me ndërprerje të parashkrimit afati llogaritet që nga fillimi, prandaj në këtë drejtim thëniet e revizionit janë të pabazuara.

Revizioni nuk mund të paraqitet për shkak të vërtetimit jo të plotë dhe të gabuar të gjendjes faktike në bazë të nenit 214.2 të LPK, prandaj në këtë drejtim thëniet e revizionit nuk janë vlerësuar”.

18. Më 15 shkurt 2016, Gjykata Themelore në Prishtinë me Aktvendimin C. nr. 2929/2015, aprovoi si të bazuar propozimin e paditësit K.SH. që të caktohet masa e sigurimit dhe të urdhërohet parashtruesi i kërkesës që të mos ndërtojë asgjë, të mos e shes, dhe të mos kontraktojë dhe vërtetojë kontratën për shitblerje të patundshmërisë tek noteri kompetent në Prishtinë dhe më gjërë për njësinë kadastrale të caktuar në Prishtinë deri në marrjen e ndonjë vendimi tjetër të kësaj gjykate.
19. Parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë kundër aktvendimit të lartpërmendor të Gjykatës Themelore në Gjykatën e Apelit.
20. Më 24 prill 2016, Gjykata e Apelit me Aktvendimin Ac. nr. 1347/16, refuzoi të pathemeltë ankesën e parashtruesit dhe vërtetoi aktvendimin e Gjykatës Themelore.
21. Parashtruesi i kërkesës paraqiti kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë tek Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit duke pretenduar, ndër të tjera, se pala paditëse KSH gjatë gjithë kohës ishte paraqitur me identitet të rrejshëm dhe se kjo gjë nuk ishte vërtetuar nga gjykatat e rregullta, edhe përkundër ankesave të shumta të parashtruesit të kërkesës.
22. Në kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë, parashtruesi i kërkesës, ndër të tjera, pretendon si në vijim:

“Gjatë seancave gjyqësore në Gjykatën Themelore në Prishtinë kemi ngritur çështjen e identitetit të paditësit i cili në të vërtetë është z. Andreas Carsten Robert Schwarz, shtetas Gjerman me nr. Ausweis 5683830991 nga Iserlohn/Hagen - me vendbanim dhe vendqëndrim të përhershëm në

Republikën Federale të Gjermanisë, por në Kosovë paraqitet me identitet të rrejshëm/falsifikuar si Komjet Shala (identiteti që është përdorur në padi dhe në proces gjyqësor). Rrjedhimisht duke marrë parasysh çështjen e ngritur Gjkata sipas detyrës zyrtare do të duhej të vepronët në përputhje me nenin 278.2 te LPK-së, sepse me këtë rast janë paraqitur të paktën vepra penale (nga paditësi-pala kundërshtare) falsifikim i dokumentit, mashtrim dhe lajthim. Gjkata do të duhej të përfillte informacionin e dorëzuar - provat e prezantuara që në seancën e parë".

23. Më 31 maj 2016, Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit njoftoi parashtruesin e kërkesës se ka pranuar iniciativën e tij dhe se ka paraqitur kërkesë përmbrrojtje të ligjshmërisë.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

24. Parashtruesi i kërkesës pretendon shkeljen e neneve 31 [E Drejta përm Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 22.2 [Zbatimi i drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Konventut, në lidhje me nenin 6 (E drejta përm një proces të rregullt) të Konventës.
25. Parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta në të gjitha instancat nuk kanë marrë parasysh provat e propozuara nga ai dhe as nuk kanë arsyetuar përsë i kanë refuzuar ato prova, me ç'rast, ndër të tjera, kanë refuzuar ta vërtetojnë me saktësi identitetin e palës paditëse K.SH. dhe dëgjimin e dëshmitarit I.S. që – sipas parashtruesit të kërkesës – është dëshmitar i rëndësishëm përm zgjidhjen e drejtë të rastit të tij. Parashtruesi i kërkesës pretendon se në rastin e tij – përm shkak të refuzimit dhe mosarsyetimit të refuzimit të provave dhe dëshmitarit të propozuar nga ai - janë shkelur parimi i barazisë së armëve dhe e drejta përm vendim të arsyetuar si komponentë të së drejtës së përgjithshme përm gjykim të drejtë dhe të paanshëm.
26. Parashtruesi i kërkesës pretendon: "Gjkata Supreme e Kosovës ka shkelur nenin 6 të Konventës pasi që nuk e ka trajtuar fare kërkesën përm pjesëmarrje në seancën e revizionit e paraqitur nën arsyetimin e shkeljes së lirive dhe të drejtave të njeriut - nenit 6 të Konventës. Përmes kësaj kërkeze i kam kërkuar gjykatës që të thërras seancët në të cilën do të dëgjonte pretendimet e mia përm shkelje të lirive dhe të drejtave themelore - nenit 6 të Konventës. Argumentet përm shkeljet të lirive dhe të drejtave themelore nga ana e gjykatave paraprake (shkelje të cilat kanë pamundësuar një proces të drejtë dhe të paanshëm) janë bashkëngjitur kësaj shkresë dhe janë arsyetuar duke ju referuar edhe praktikave të GJEDNJ-së".
27. Parashtruesi i kërkesës deklaron: "Prokuroria e Shtetit ka kërkuar anulimin e vendimeve gjyqësore të cilat janë nxjerrë në procedurë të vendosjes së masës siguruese – duke konsideruar se ekzistojnë elemente të veprës penale (identiteti i falsifikuar i paditësit), sepse ai nuk është Komjet Shala (shtetas i Kosovës), por është Andreas Carsten Roben Schwartz, shtetas gjerman me vendbanim dhe vendqëndrim të përhershëm në Republikën Federale të Gjermanisë. Duke marrë parasysh se RFGJ e ndalon dyshtetësinë, nuk ka asnjë mundësi të shmanget ekzistimi i këtyre veprave penale. Edhe sikur të

lejohej dyshtetësia, në asnje mënyrë nuk lejohet që të përdoren identitetë të ndryshme në shtete të ndryshme, sepse identiteti përcaktohet nga emri personal dhe në këtë kuptim përcaktohet edhe personaliteti dhe legjimitetë i një pale. Nuk mund të bëhet fjalë për të njëjtin person – por për personalitetë të ndryshme. Si mund të konsiderohet një procedurë e rregullt, për derisa nuk është i sigurt as identiteti i palëve në procedurë?”.

28. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme dhe Gjykata e Apelit kanë nxjerrë vendime të paarsyetuara: “*Gjykata e Apelit përpos që nuk i ka arsyetuar vendimet/konkluzionet e saj, madje as nuk i ka përsëritur arsyetimet e gjykatës së shkallës së parë - dhe nuk e arsyeton se pse pajtohet me arsyetimin e gjykatës së shkallës së parë ... Gjykata Supreme e Kosovës ka përsëritur heshtazi të gjitha shkeljet e instancave paraprake, duke i kthyer ato në shkelje të vazhdueshme të lirive dhe të drejtave themelore nga pushteti gjyqësor i shtetit. Gjykata ndër të tjera nuk i arsyeton fare vendimet e saj se nuk ka pasur shkelje të drejtës formale dhe se nuk ka pasur shkelje të së drejtës materiale*”.
29. Parashtruesi i kërkesës kërkon caktimin e masës së përkohshme bazuar në nenin 27 të Ligjit dhe Rregullin 54 të Rregullores së punës. Në këtë drejtim, parashtruesi i kërkesës shprehet: “... i parashtroj Gjykatës Kushtetuese të Republikës se Kosovës këtë kërkesë për vendosjen e masës së përkohshme ndaj Aktgjykimit Rev.nr.50/2016 të Gjykatës Supreme të Kosovës, Aktgjykimit CI. nr. 41 o/2014 të Gjykatës së Apelit dhe Aktgjykimit të formës së prerë C. nr. 162/ 2009 të Gjykatës Themelore Prishtinë”.
30. Parashtruesi kërkon nga Gjykata që të caktojë masën e përkohshme sepse vendimet e gjykatave të rregullta janë kundërkushtetuese, dhe se zbatimi i këtyre vendimeve atij do t'i shkaktonte dëm të pariparueshëm.
31. Përfundimisht, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata: (i) të shpallë kërkesën të pranueshme, (ii) të konstatojë se ka pasur shkelje të neneve 31, 22.2 dhe 54 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të Konventës, (iii) të shpallë të pavlefshëm Aktgjykimin e Gjykatës Supreme Rev. nr. 50/2016, të 4 prillit 2016 dhe (iv) që rastin ta kthejë për rigjykim në pajtim me aktgjykimin e Gjykatës Kushtetuese.

Pranueshmëria e kërkesës

32. Gjykata së pari do të shqyrtojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
33. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, që përcakton:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

34. Gjykata i referohet nenit 47 të Ligjit, që parashev:

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individ mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

35. Gjykata po ashtu i referohet edhe nenit 27 të Ligjit, që parasheh:

*Neni 27
Masat e përkohshme*

“Gjykata Kushtetuese sipas detyrës zyrtare ose me kërkesë të palës mund të vendos përkohësisht masa të përkohshme ndaj një çështjeje që është objekt i procedurës, nëse këto masa janë të nevojshme për të evituar rreziqe ose dëme të pariparueshme, ose nëse marrja e këtyre masave të përkohshme është në interes publik”.

36. Gjykata, më tej, merr parasysh rregullin 36 (1) (b) të Rregullores së punës, që specifikon:

*Rregulli 36
Kriteret e pranueshmërisë*

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

...

b) janë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive të përcaktuara me Ligj kundër vendimit ose kundër aktgjykimit të kundërshtuar”.

37. Në rastin konkret, Gjykata vëren se Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit njoftoi parashtruesin e kërkesës se ka pranuar iniciativën e tij dhe se ka paraqitur kërkesë për mbrojtje të ligshmërisë.

38. Gjykata vëren se bazuar në jurisprudencën e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, nga individët nuk kërkohet që t'i shterojnë mjetet diskrecionale ose të jashtëzakonshme siç janë rishikimi i vendimit ose rihapja e procedurës (shih *Çinar kundër Turqisë* dhe *Prystavka kundër Ukrainës*). Po ashtu, individët nuk janë të obliguar që t'i shterojnë mjetet juridike që nuk janë drejtpërdrejtë në dispozicion të tyre dhe që varen nga ushtrimi i diskrecionit nga ndërmjetësi (shih, për shembull, *Tanase kundër Moldovës*, [DHM] paragrafi 122).

39. Mirëpo, Gjykata po ashtu rikujton se tashmë ka përcaktuar në jurisprudencën e saj se nëse procedurat janë në zhvillim e sipër tek gjykatat e rregullta atëherë kërkesa e parashtruesve konsiderohet e parakohshme (shih, për shembull, aktvendimet për papranueshmëri në rastet individuale nr. KI23/10, KI32/11, KI113/12, KI114/12, KI07/13 dhe KI58/13).

40. Në këtë drejtim, Gjykata dëshiron të theksojë se arsyetimi për shterimin e mjeteve juridike është që t'ua ofrojë autoritetetë publike, përfshirë gjykatat,

mundësinë për ta parandaluar ose për ta korriguar shkeljen e supozuar të Kushtetutës. Rregulli bazohet në supozimin se rendi ligjor i Kosovës do të sigurojë mjet efikas juridik për mbrojtje nga shkelja e të drejtave kushtetuese. (Shih, *mutatis mutandis*, GJEDNJ, *Selmouni kundër Francës*, Nr. 25803/94, vendimi i 28 korrikut 1999).

41. Gjykata vëren se kërkesa ngre çështje të rëndësishme që kanë të bëjnë me legjitimitetin procedural të palëve ndërgjyqëse dhe dëgjimin e dëshmitarëve. Megjithatë, bazuar në parimin e subsidiaritetit, Gjykata është e obliguar që t'i ofrojë mundësinë dhe përparësinë gjykatave të rregullta që t'i trajtojnë këto çështje. Në këtë drejtim, Gjykata merr parasysh faktin se Prokurori i Shtetit ka miratuar kërkesën e parashtruesit për paraqitje të kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë (Për shpjegim më të hollësishëm të parimit të subsidiaritetit shih rastin nr. KIo8/11, Aktvendimi për papranueshmëri i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës i 10 majit 2012, paragrafët 46 dhe 47, si dhe referencat e tjera të cituara në atë vendim).
42. Gjykata konsideron se – pavarësisht nga procedurat që janë në zhvillim e sipër tek gjykatat e rregullta dhe pa paragjykim ndaj atyre procedurave - asgjë nuk e ndalon parashtruesin e kërkesën që në të ardhmen sërisht të dorëzojë kërkesë kushtetuese brenda afatit ligjor katër mujor nga dita që ka pranuar vendimin e formës së prerë në rastin e tij nga gjykatat e rregullta.
43. Rrjedhimisht, kërkesa e parashtruesit është e parakohshme dhe duhet të deklarohet e papranueshme, në baza kushtetuese, siç përcaktohet me nenin 113.7 të Kushtetutës, parashihet me nenin 47 të Ligjit dhe specifikohet më tej me rregullin 36 (1) (b) të Rregullores së punës.

Kërkesa për masë të përkohshme

44. Parashtruesi i kërkesës ka kërkuar vënien e masës së përkohshme për shkak se vendimet e gjykatave të rregullta janë nxjerrë, ndër të tjera, në kundërshtim të parimit të barazisë së armëve, janë kundërkushtetuese dhe se ai do të pësojë dëm të pariparueshëm.
45. Gjykata i referohet rregullit 55 (4) të Rregullores, që specifikon:

“[...] Para se Kolegji shqyrties të mund të rekomandojë pranimin e kërkesës për masë të përkohshme, ai duhet të konstatojë që:

(a) pala që kérkon masën e përkohshme ka treguar rastin prima facie për meritat e kërkesës dhe, nëse akoma nuk është vendosur për pranueshmërinë e saj, rastin prima facie për pranueshmërinë e kërkesës;

46. Siç u përmend më lart, kërkesa është e parakohshme dhe se nuk ka rast *prima facie*. Rrjedhimisht, kërkesa për masë të përkohshme duhet të refuzohet si e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenet 27 dhe 47 të Ligjit dhe me rregullat 36 (1) (b) dhe 55 (4) të Rregullores së punës, më 14 dhjetor 2016, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. TA REFUZOJË kërkesën për masë të përkohshme;
- III. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- IV. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- V. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Bekim Sejdiu

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

